

Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych - wspomnienie adw. Pałki

Z okazji Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych, Okręgowa Rada Adwokacka w Katowicach przypomina postać adw. Władysława Pałki (1912-2012) - żołnierza kampanii wrześniowej, oficera Armii Krajowej ps. "Karaś", "Zbigniew", "Rygor", szefa wywiadu i kontrwywiadu AK Inspektoratu Rzeszów, uczestnika akcji "Burza", członka Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej.

Prezydium Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach w dniu 28 lutego 2018r., w wigilię Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych, podjęło uchwałę następującej treści:

Adwokat Władysław Pałka dobrze zasłużył się Polsce i Adwokaturze.

Adwokat Władysław Pałka jest wspominamy przez nas jako postać nieznana, który jak wielu innych nie znalazł jeszcze swego miejsca na kartach historii. Był człowiekiem skromnym, nigdy nie zdradził swoich tajemnic. Dopiero po śmierci poznaliśmy jego życiorys. Żył sto lat. W tym roku po raz ósmy jako święto państwowe obchodzi się Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Ta symboliczna data wiąże się z dniem zamordowania lidera zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, Łukasza Cieplińskiego.

Adwokat Władysław Pałka po zakończeniu II wojny światowej na polecenia majora Rzepki zalegalizował na terenie Górnego Śląska członków WiN swoich dowódców i przyjaciół z terenu Rzeszowszczyzny, członków tzw. IV Zarządu WiN.

Po 1944 roku był najbliższym współpracownikiem Łukasza Cieplińskiego, prezesa WiN.

Całe życie Władysława Pałki to lekcja historii. Urodził się 6 czerwca 1912 r. w Mrowli, powiat Rzeszów. W latach 1923-1931 uczęszczał do szkoły powszechnej i gimnazjum w Rzeszowie. W latach 1931-1935 studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. W 1935 roku uzyskał tytuł magistra prawa. Jednocześnie studiował przez 3 lata na Studium Ekonomiczno- Administracyjnym i uzyskał tytuł magistra nauk ekonomiczno-administracyjnych.

W 1935 roku odbył jednoroczną służbę wojskową w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy Piechoty w Tarnopolu. W 1936 roku rozpoczął aplikację w Sądzie Okręgowym we Lwowie. W okresie przedwojennym pracował jeszcze w Izbie Skarbowej i Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie. Z UW we Lwowie był okresowo delegowany do Stanisławowa, gdzie pełnił obowiązki wicestarosty.

W latach 1939-1943 pracował w Rzeszowie w charakterze aplikanta adwokackiego. W 1944 roku zamieszkał na stałe w Rzeszowie.

Od 1939 roku przebywał w rodzinnej Mrowli gdzie prowadzi działalność wywiadowczą i konspiracyjną. Był oficerem SZP, a później ZWZ AK. Nosił pseudonimy „Zdzisław”, „Karaś” i „Rygor”. Był oficerem wywiadu, a od maja 1944 roku zastępcą Szefa Placówki ZWZ AK Głogów Małopolski. Od 1 marca 1944 roku, jako szef wywiadu i kontrwywiadu wojskowego Inspektoratu AK Rzeszów, kierował grupą 100 osób, która rozpracowała niemieckie doświadczenia z bronią V-1 i V-2 na poligonie w Bliźnie. Od lipca 1944 roku był członkiem Sztabu w Zgrupowaniu Majora Lazarowicza na terenie obszaru Dębica. W tym czasie pełnił też funkcję sędziego sądownictwa wojskowego. Ujęty przez Niemców, zbiegł z transportu i znalazł się na terenie Inspektoratu Tarnów. Po wojnie, od 1945 roku był Dyrektorem PZP (Urząd Likwidacyjny).

Był uhonorowany wieloma odznaczeniami wojskowymi i państwowymi m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi.

14 marca 1959 roku pomyślnie zdał egzamin adwokacki. 26 listopada 1960 roku został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Katowicach. Jego wpisowi 19 grudnia 1960 roku sprzeciwił się Minister Sprawiedliwości. W tle pozostała zapewne jego działalność opozycyjna i niepodległościowa. Pomimo tego, że zdał egzamin adwokacki, na skutek sprzeciwu Ministra, musiał ponownie odbyć aplikację, którą odbył już wszak wcześniej w czasie okupacji. 7 kwietnia 1960 roku został wpisany na listę aplikantów adwokackich. Na wniosek Władysława Pałki, Rada odstąpiła od tego, aby ponownie zdawał egzamin adwokacki i uznała jego pierwotnie zdany egzamin. Minister Sprawiedliwości ponownie sprzeciwił się wpisowi na listę adwokatów, tym razem kwestionując wyznaczenie siedziby w Mikołowie. Okręgowa

Rada Adwokacka w Katowicach wyznaczyła mu siedzibę w Siemianowicach Śląskich. 6 lipca 1964 roku złożył ślubowanie. 4 marca 1971 roku przeniósł swoją siedzibę do Katowic, gdzie rozpoczął pracę w Zespole Adwokackim nr 3 przy ul. Kościuszki 2, gdzie pracował do końca swojej kariery zawodowej – do 31 grudnia 1983 roku.

Po 1983 r. pracował jeszcze jako prawnik do 2002 roku (!) – początkowo w Zrzeszeniu Prywatnego Handlu i Usług, potem w Wojewódzkim Związku Zrzeszeń Kupieckich, na koniec w formie KODAR. Jako adwokat był wybitnym cywilistą. Miał świetny kontakt z klientem, którego z łatwością wprowadzał w meandry litery prawa. Do końca pozostawał w stałych kontaktach z kolegami adwokatami z dawnego Zespołu i Rady Adwokackiej. Był dumny, że jest adwokatem. Szacunek do prawa i sprawiedliwości przekazywał wszystkim, podkreślając, że prawo jest ostoją przyzwoitości i należy o jego przestrzeganie walczyć, niezależnie od okoliczności.

Zmarł w grudniu 2012 r. dożywając 100 lat. Był wielkim Polakiem, wspaniałym człowiekiem i wybitnym adwokatem.

Cześć Jego pamięci!